

วัลลภา วงศ์ศิริจันทร์ : สาเหตุของความแปรปรวนในแบบทดสอบคำศัพท์แบบให้ตอบใช่/ไม่ใช่ (SOURCES OF VARIANCE IN A YES/NO VOCABULARY TEST)

อาจารย์ที่ปรึกษา : รองศาสตราจารย์ ดร.เจเรมี วอร์ด, 212 หน้า

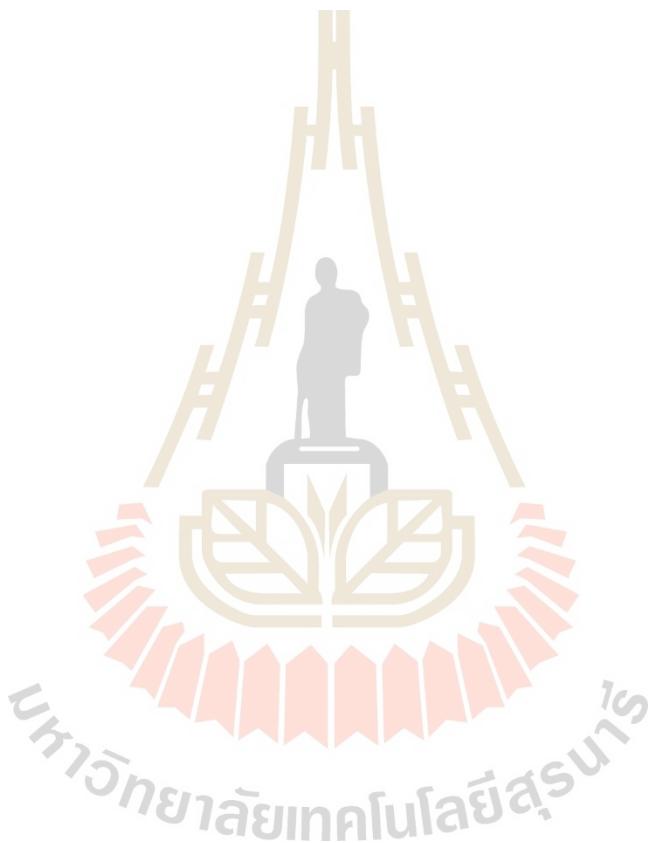
งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาว่าคำสั่ง (rubric) ที่แตกต่างกัน คำหลอก (nonword) ที่แตกต่างกัน และอัตราส่วนคำหลอกที่แตกต่างกัน ในแบบทดสอบคำศัพท์แบบให้ตอบใช่/ไม่ใช่ (แบบทดสอบ ใช่/ไม่ใช่) จะทำให้ผลสอบแตกต่างหรือไม่ ซึ่งแบบทดสอบใช่/ไม่ใช่นี้ เป็นแบบทดสอบวัดจำนวนคำศัพท์เชิงรับ (receptive vocabulary size) โดยการจัดวางคำศัพท์ให้ นักศึกษาตอบ ใช่ หรือ ก้าเครื่องหมายถูกหน้าคำศัพท์ที่ทราบความหมาย แบบทดสอบนี้จะໄล่คำหลอกเข้ามาด้วย ซึ่งคำหลอกเหล่านี้มีไว้เพื่อวัดว่านักศึกษามีการเดาในการสอบหรือไม่ ข้อได้เปรียบของแบบทดสอบประเภทนี้คือ การสร้างแบบทดสอบและดำเนินการสอบนั้นง่ายกว่า เร็วกว่า และประหยัดกว่าแบบทดสอบแบบที่มีอยู่เดิม เช่น แบบทดสอบแบบเลือกตอบ (multiple choice tests) แต่อย่างไรก็ตาม เนื่องจากแบบทดสอบนี้เป็นแบบทดสอบที่ค่อนข้างใหม่ในการสอบ จึงมีรายงานว่ายังมีความไม่คงที่หลายประการในการใช้คำสั่ง ประเภทตัวลวง และอัตราส่วนตัวลวง ความแตกต่างเหล่านี้ นำมาสู่การวิจัยว่า คำสั่ง ประเภทคำหลอก และอัตราส่วนตัวลวงที่แตกต่างกัน จะเป็นสาเหตุของความแปรปรวนในแบบทดสอบแบบให้ตอบ ใช่/ไม่ใช่ หรือไม่ ดังที่กล่าวมาแล้ว ข้างต้น

งานวิจัยนี้ได้ทำการเปรียบเทียบคำสั่ง 2 แบบ คือ R1 (ให้ตอบ ใช่ หน้าคำที่นักศึกษารู้ ความหมาย) และ R2 (ให้ตอบ ใช่ หน้าคำที่นักศึกษาคิดว่ามีในภาษาอังกฤษ) เปรียบเทียบคำหลอก 2 แบบ คือ N1 (คำหลอกแบบเสียงเหมือนหรือคล้ายคำต้นแบบ เช่น *senter* จากคำต้นแบบ *center*) และ N2 (คำหลอกแบบเสียงต่างจากคำต้นแบบ เช่น *fenter* จากคำต้นแบบ *center*) และเปรียบเทียบ อัตราส่วนคำหลอก 3 แบบ คือ P1 (คำจริง 50 : คำหลอก 50) P2 (คำจริง 67 : คำหลอก 33) และ P3 (คำจริง 90 : คำหลอก 10) คำสั่ง 2 แบบ คำหลอก 2 แบบ และอัตราส่วนคำหลอก 3 แบบดังกล่าว ได้ถูกนำมาร่วมกันและทำให้เกิดแบบทดสอบที่ต่างกัน 12 ชุด เพื่อเป็นเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้

งานวิจัยนี้ได้ทำการศึกษากับนักศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวน 600 คน จากมหาวิทยาลัย แห่งหนึ่งในจังหวัดราชสีมา โดยแบบทดสอบแต่ละชุดจะดำเนินการสอบกับนักศึกษาจำนวน 50 คน หลังจากนั้นนักศึกษาจะได้ทำแบบทดสอบแปลคำศัพท์ซึ่งเป็นคำเดียวกันกับคำศัพท์ใน แบบทดสอบแบบให้ตอบใช่/ไม่ใช่ โดยนักศึกษาไม่ทราบล่วงหน้า หลังจากที่แบบทดสอบดังกล่าว ได้รับการตรวจแล้ว มีการสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้างกับนักศึกษาจำนวน 72 คน เพื่อให้ทราบสาเหตุว่าทำไม่ผลสอบซึ่งออกมานักก่อนและหนึ่ง ๆ ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของแบบทดสอบ ใช่/ไม่ใช่กับคะแนนแปลถูกคำนวณเพื่อดูคุณภาพในการทำนายความรู้จำนวนคำศัพท์ที่แท้จริง

(actual vocabulary size) ของนักศึกษา ส่วนคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบแบนให้ตอบใช่/ไม่ใช่แต่ละชุดถูกนำมาคำนวณ เพื่อคุณภาพแบบทดสอบแต่ละชุดมีความต่างอย่างมีนัยสำคัญหรือไม่

ผลการศึกษาพบว่าแบบทดสอบ R1 มีแนวโน้มที่จะมีคุณภาพในการทำนายความรู้จำนวนคำศัพท์ที่แท้จริงของนักศึกษาดีกว่าแบบทดสอบ R2 และแบบทดสอบ N1 มีแนวโน้มที่จะมีคุณภาพดีกว่า N2 ส่วนแบบทดสอบ P1 มีแนวโน้มที่จะมีคุณภาพดีที่สุดในบรรดาแบบทดสอบอัตราส่วนคำหลอก แบบทดสอบ P2 เป็นอันดับ 2 และแบบทดสอบ P3 เป็นอันดับ 3

WALLAPHA WONGSIRICHAN : SOURCES OF VARIANCE IN A
YES/NO VOCABULARY TEST. THESIS ADVISOR : ASSOC. PROF.
JEREMY WARD, Ph.D. 212 PP.

YES/NO VOCABULARY TESTS/TEST RUBRIC/ NONWORD TYPE/
NONWORD PROPORTION/PARTIAL KNOWLEDGE/TEST INSTRUCTION/
PSEUDOWORDS

This study aims to investigate whether different types of rubrics, nonword types, and nonword proportions in a yes/no vocabulary test (YN test) lead to different test results. A YN test is a kind of receptive vocabulary size test that is presented to learners in a form of a checklist where learners answer *yes* or tick the words they know the meaning of. The test includes nonwords, which are imaginary words added to the test to check whether a test taker do some guess work. The advantages of a YN test is that it is easier, quicker, and cheaper to write and administer compared with other traditional tests such as multiple choice. However, since the YN test is quite new to the test field, many inconsistencies of the test rubrics, nonword types, and nonword proportions have been reported. These discrepancies lead to the investigation whether different test rubrics, different nonword types, and different proportions will be sources of variance in a YN test as mentioned earlier.

The study compared 2 rubrics: R1 (Write Y (*yes*) if you *know the meaning* of the word), and R2 (Write Y (*yes*) if you *think that the word exists* in the language); 2 nonword types: N1 (near-homophone nonwords, which have the same or similar sound to their original words e.g. *senter* from the original word *center*), and N2 (non-

homophone nonwords, which have different sounds from their original words e.g. *fenter* from the original word *center*); and 3 nonword proportions: P1 (50 real words: 50 nonwords), P2 (67 real words: 33 nonwords), and P3 (90 real words: 10 nonwords). The 2 rubrics, 2 nonword types, and 3 nonword proportions were combined and resulted in 12 different YN test versions, which were used as the research tools in this study.

The study was conducted with 600 undergraduate students from a university in Nakhon Ratchasima. Each test version was administered to 50 participants, followed by an unannounced translation test of the same target words. After the tests were marked, a semi-structured interview was conducted with 72 participants in order to explore why and how the results come up in a particular way. The correlation between the scores of each YN test version and the translation test were calculated to find out the quality of each test in predicting the actual vocabulary size of a test taker and the mean scores of each YN test version were compared to find out whether the YN tests yield significantly different test results.

The results suggest that R1 tests tend to have better quality in predicting the actual vocabulary size of the participants than R2, and N1 tests than N2. For the part of proportion tests, P1 tests are likely to have the best quality in predicting the actual vocabulary size of the participants, while P2 the second, and P3 the third.